

Fólkatingsvalið 23. jan. 1968 aftaná fínteljingina

NORÐSTREYMOY

	Vejlarar
39. Haldórvík	133
40. Tjornuvík	60
41. Langasundur	17
42. Saksun	25
43. Hvalvík	161
44. Hósvík	87
45. Vestmanna	700
46. Kvívík	252
47. Kollafjörð	303
	1738

JAVNAÐARFLOKKURIN

Livin	P. M. Dam	Martin Joensen	Johan Nielsen	J. Fr. Øregaard	Tilsamans
3	9	—	19	—	31
1	1	—	4	—	6
2	2	—	2	—	6
—	—	—	—	1	1
1	8	2	4	2	17
1	5	—	2	1	9
2	67	4	22	1	96
—	6	—	—	—	6
4	32	4	5	1	46
14	130	10	58	6	218

FOLKAFLOKKURIN

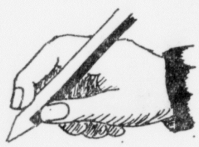
Lístin	P. A. Andreassen	Hákon Djurhuus	Knút Wang	Jens Vestergaard	Tilsamans
—	8	15	1	—	24
—	3	14	3	—	20
—	—	1	—	—	1
1	—	3	—	—	4
4	6	14	—	—	24
3	4	17	1	—	25
5	37	58	13	4	117
12	22	13	11	4	62
11	32	37	—	4	84
36	112	172	29	12	361

SAMBANDSFLOKKURIN

Lisin	Andr. Djurhuus	Leon Jacobsen	Johan Poulsen	Peter H. Simonsen	Tilsamans
17	7	3	12	6	45
1	—	—	—	—	1
—	—	—	—	—	0
1	2	1	1	—	5
18	4	4	10	12	48
5	3	2	9	1	20
23	15	34	36	31	139
8	1	2	19	10	40
3	3	3	6	7	22
76	35	49	93	67	320

Kjartan Mohr	Gyðigar atkvæður	Blankar	Gyðingar	Per. av veitarum verð á vali
7	107	—	2	80,5 pst.
2	29	—	—	48,3 —
0	7	—	—	41,2 —
2	12	—	—	48,0 —
2	91	—	—	56,5 —
2	56	—	—	64,4 —
13	365	—	—	52,1 —
13	121	—	2	48,0 —
16	168	—	2	55,4 —
57	956	—	6	55,0 pst.

B
R
Ø
V

VIÐMERKINGAR TIL SEIN-ASTA AÐALFUNDIN Í SU

Hövuðstátturinn í fundarröðinni hjá seinastu SU-stjórn, var at kanna og lýsa tjóðskaparspurningin og tann tjóðskaparpólitikk, sum javnaðarflokkurinn rekur.

Hövuðsevnið á seinasta aðalfundi á Parnassinum var ein nýggi tjóðskaparstevna hjá SU, sum Ólavur Christiansen fyrr, blaðstjóri á Bergmáli hevði gjørt.

Sambært fundarskránni átti henda stevna at kunngerast fundarfólki, áðrenn val av nýggi ari nevnd fór fram. Saman við tveimum stjórnarlimum í tí fyrstu setuni hevði eg undirskrivad (váttað) fundarskránni; men kortini skeyt Jóhan Samuelsen upp, at skráin skuldi broytast — tað er nóg mikið sagt og skrivað um hetta fyrr — og er tað einans neyðugt at siga, at nevndarval sostatt fór fram, áðrenn nýggja SU-stevnan varð upplislin.

Tá ið nú onki annað var at velja í, so átti Ólavur Christiansen tó ikki at trokka stevnu fram til samtyktar uttan at lata fundarfólkið fáa høvi til at umhuga hana, tí hann var fult greiður yvir, at nývalda stjórnin fór ikki at ignorera stevnuna, hóast hon var beind undir nýmiskta í fundarskránni.

Tað er júst hetta, sum eg feg in vilt hava í ljósmála. Tað er óneyðugt at lík glaðlig upp-skot til stevnu birta uppundir innanhýsis — og kanska har-umframt millumflokka — tví-drátt, tá ið flestu partar, ið siga seg vilja menna føroyskan tjóðskap, eru samdir um, at stevnan er verd at taka støðu til.

Meginparturin av fundarfólkinum tók undir við stevnuni — bert átti at kannast meira gjølla. —

Aðalfundurin avgjordi at velja ímillum hesi tvey uppskot:

- 1) Skal stevnan góðtakast ella ikki í tí líka, hon er.
- 2) Skal stevnan beinast í kanningarnevnd.

Fyrsta uppskotið fall og úrslitið var so, at stevnan var beind í kanningarnevndina.

— Men sum lesarum greitt, var hon kunngjörd í 14. sept. í tí líki, hon upprunaliga hevði.

Nýggja stjórnin hevur longu havt sin fyrsta fund, og mótti eg tá sum skrivari í tí gomlu nevndini og avhandaði gerðabókina.

Ein av teimum, ið móttir vóru, var Kári Petersen, ið stílaði fyrri kanningini av tí nýggju stevnuni; tað var ætlanin, at hann skuldi geva eina frágreiðing um sítt arbeiði, men helt hann, at hetta var ikki neyðugt longur, nú stevnan longu var sett í 14. sept.

Torfinn Smith, nýggi formaðurin, víðmerkti, at tjóðskaparspurningurin ikki longu skuldi standa so frammalaga í komandi fundarröð. Mong onnur týdingarmikil mál áttu at viðgerast.

At enda loyvi eg mær, at seta fram tað ynski, at slíkar stevnur, sum tann her nevnda, samskipa allar tjóðskaparsinn-áðar føroyingar, heldur enn at elva til partapolitiskt smábriksl.

Fyrrv. skrivari í SU.

* * *

DIMENSJÓNIR

I eini talu síni undir figgarlógar orðaskiftinum, tók Hilmar Johansen, lærari, í Sandvík fyrri at sammeta við Havnina og visa, hvussu lítið uppá ibúgván ið jattað var til Havnina í mun til neyðar Sandvíkina, sum hann hevur sett í hálsin.

Men mín góði harra roknilærari, hví ikki taka tvey veruliga tölloi og sýna sanneikan heldur enn at brúka tölloi fyrri at heingja okkum út og teir, sum hava ásaðað okkara rætt til at liva?

Hví ikki roknað upp, hvat ið Havnin veruliga hevur fingið og tær frá tí almenna av peningi til uppbyggingararbeiði?

Hví ikki nevna:

Sjúkrahúsbyggingina, sum menn siga verður at kosta einar hundrad milliónir at gera lidna?

Hví ikki nevna embætismanna- byggingina av tí almenna, státi og lótingi?

Hví ikki nevna ta veldugu skúla- byggingina, læraraskúlan fyrri einar 15 milliónir til samans, og studentaskúla byggingina, og nú havna- byggingina fyrri nógvar, nógvar mil- liónir?

Ja, hví ikki nevna alt hetta og meiri?

Hví ikki siga sum er, at fjalla- smugubyggingin er ikki bara fyrri Sandvíkina, men fyrri allar Suðuroy- oyingar, og Sandvíkin er bara um 1/40 part av henni, og 1/40 av 5 milliónum er sum kunnugt 125000 ella um leið 1000 kr. uppá Sand- víkingin.

Eg segði, at fjallasmogin er fyrri allar suðuroyingar. Harvið meinti eg, at hon verður brúkt, av øllum suðuroyingum soleiðis sum fjalla- smogin í Hvalbe.

Sandvíkin er jú tað plássíð á oynni, sum liggur oyggjunum norð- anfyrri næst. Til hennara er eingin streytting at fara um, og tá ið bót verður bara eitt sindur uppá lendingina, verða »smýrlarnir« at leggja at í Sandvík fyrri at spara ferðafólki um sjóverkið og sjóar- ilskuna.

Góði harra Hilmar Johansen, royni eisini at geva okkum eitt pláss undir rættvísins sól!

Sandvíkingur.

* * *

HONUM ER EINKI OVBOÐIÐ

Hákon Djurhuus, lótingsmaður, hevur sett lógmanni fyrispurning viðvíkjandi áheitan frá bátacigarum í Norðoyum til landsstýrið um studning (til rakstur).

Henda fyrispurningur setur Hákon fram vegna fólkafl., hóast hann veit, at allir sum kenna hann vita, at hann er móttóðumaður av øllum sum eitur studningur. Hann er eisini kendur fyrri náðileyst at brúka øll vápn til stemmufiskari, sjálfv tað hann sjálfur heldur vera vamlisligt, bara tað kann vera til persónligan vinning.

Sjálfv um Hákon vegna fólka- flokkinn hevur framsett nevnda fyr-ispurning, so er tað als ikki eins betýðandi við, at hann hevur allar sínar lótingsmenn aftanfyrri seg, tí vit vita onkran sum kendist heidur lýfsyni, tí ein tilvikur fyrispurningur varð framsettur.

Tey sum hava fylgt eitt sindur við vita hvussu fólkaflokksmenn hava reagerað, tá tað hevur snú seg sum studningsskipanir, so eingin bátacigarar hvorki í Norðoyum ella áðrastaðni skulu leggja í at trúgva, at tað er við nakrari meining fyr-ispurningurin er framsettur uttan til stemmufiskari — til tað er alt gott, sjálfv tað ringasta. Hvussu reager- aði Dagblaðið, t.d. tað landsstýrið vegna lækandi fiskapris hækkaði umsetningsgjaldið frá 5 til 8 pst.

fyrri at koma útróðramonnum til hjálpar. (?)

Tað er helst lítið at siga til, at skip og bátar fáa ovliðið burturúr, tá fiskaloysi og vána veður gera sítt, hóast menn vilja gera gjöldur at slíkt verður sagt, men eingin vantar heldur annað av teimum ið slíkt gera.

Fyrri alt tað, so er tað ivasamt um studningur í hesi neyðstöðu er rætta loysnin ella hjálpin, uttan at hava minsta vilja til at royna aðra rationella leið sum t.d. at samskipa útróðrabátar eins og langfararskip við at keypa í stórum gjøgnum andeilsfelag ella ta kooperatíva, hetta má lata seg gera, men føroyingar eru nú einaferð so vælsigna trekir at organisera seg, og tað kemur fyrri ein stóran part, at andstöðan móti samskúlagnum er ov stór.

Hvussu gekk t.d. danska landbú- aðinum, til hann um síður sá ein- astu leiðina vera at andeilskipa landbúnaðin, og hvussu hevur hen- da skipan ikki fingið undirtøku á ymiskan hátt. Her heima hjá okk- um sýnist sum lettasta leiðin er at biðja um studning, tað tað ikki gengur.

Tað kundi verið ynskilegt, at fiskimenn ið eiga sítt eigna far — útróðrabát sum langfararskip — tóku seg saman og keyptu útgerð o.a. í stórum felagsskapi, tí tað er einki at ivast í, at tað vildi skapt ein munandi bata.

Eftir hondini letur tað almenna so nógvan studning fyrst til bygging og so til fiskapris og síðan til rakstur o.a., at tað er lika so frægt at tað almenna eigur forni.

Tað verður ofta lagt so nógvi í tað fria iniciativ; men er hetta bara ikki eitt orð sum so monga, ið bert eru ein meinbogi fyrri at forða fyrri at fremja tiltøk í stórra felags- skapi, sum er munandi lættari. Tá t.d. eitt skip verður bygt, so er ein- ans 10 pst. eginpeningur, 20 pst. eru studningur og 70 pst. veðheldur tað almenna fyrri. Ella tilsamans er almennur peningur 90 pst. Orðið »fria iniciativ« er lika væl inn- balla sum orðið »liberalisma«.

Tað verður mangan speikið við skilabótappskotinum frá javnaðar- flokkinum, men tað innibær mikl- an bata fyrri fiskifloan. Tað var eitt javnaðarmannappskot, og tí er tað ikki so lætt at fremja nú, tað skilja allir sum vilja.

sjd.

HVOR HEVUR SKIL Á TOLUM, DAM ELLA HÁKON DJURHUUS

Munurin millum Dam og Hákon Djurhuus í tølum er tann, at meðan tøl Hákon Djurhuusar, sjaldan eru sonn, tá ið talan um politisk tøl, so hevur enn eingin kunnað rongt P. M. Dam við nógvan av hansara politisku tølum.

Trondur í eitt horn, tá ið ein rópti til undir talu Hákon Djurhuusar, at Dam segði einki tøk avlop var, svaraði H. D. illskliga, at Dam hevði einki skil á tølum, hóast hann í sær sjálvum visti, at tað var hann sjálfur, sum royndi at bringla so við tølum, at fólk ikki skuldi siggja veruleikan, men bara tøl, sum einki hald var í, tí tey vóru brúkt.

Allir menn vita, at ikki bara Hákon Djurhuus, men fleiri fólka- flokks og ikki minst hansara næsti kokkur og eldari av fólkaflokk- ins ósmáindis politisku runublokkum, hava roynt allar kynstur at fáa fólk at taka fyrri sanneika, at talan var um tøk avlop og ikki um brúkt avlop, sum P. M. Dam við taluppávu frá landsstýrinum hevði prógvað tilfellið var.

Tað, sum henda taltræta stóð um, var, um tað veruliga var nakad tøk avlop hjá seinasta landsstýri at nýta hjá eftirmonnum tess, nú sit- andi landsstýrinum.

Hákon Djurhuus og Knud Vang og fleiri fólkaflokksmenn reypaðu av 9 upp í tólv milliónum, sum seinasta landsstýri yvirlat til sit- andi landsstýri at nýta til uppbyg- gingararbeiði.

Tá fer Dam at kanna tölloi og fær at vita frá gjaldstovni, at hetta avlopið er brúkt við yvir- trekki til vegir, asfaltering, studenta skúlabygging o.a., so ikki eitt ein- asta oyra var tøk at nýta.

Einki menniskja kann so statt reingja, at tað var rætt sum Dam segði, at avlopið var brúkt og var ikki tøk at nýta.

Var tað tøk, sum tað skuldi haft verið, vildi endurnýggjan av skipa- flotanum átt 50 pst. ella 4-5 milli- ónur aftrat teim sjei at tikið til nú.

Men har er ikki eitt oyra av hes- um 4-5 milliónum at taka, og allir tingmenn vóru samdir um, at nú var bara eitt av tveimum at gera; annaðhvort at taka lán ella at leggja nýggjan skatt á fólk fyrri at fáa peningin til vega til skipini.

Sanneikinn er so statt tann, at seinasta landsstýri ikki einars for- kom allari skipabygging heima sum úti, men tað disponeraði so, at tað brúkti tann pening til eykaarbeiði útjagning árið frammanundan val- um, tann peningur sum annars skuldi verið tøkur av avlopinum til skipabygging.

Noy, noy, mín góði Hákon Djur- huus, vit vita skil á tølum tølmi- raklum við lat meg biðja.

Tig, tú endiliga, ella loysa vit av, vit sum kenna søguna.

Ein av tínum talfordómum í Klaksvík.